

ગ્રંથ
247
6B

392

1
105

(12)

खुदकपाठो

399
9

राहुलसङ्किचानेन
आनन्दकोसल्लानेन
जगदीसकस्सपेन च
सम्पादितो

उत्तमभिक्षुना पकासितो

२४८१ बुद्धवच्छरे (1937 A.C.)

प्राङ्निवेदनम्

पालिवाङ्मयस्य नागराक्षरे मुद्रणं अत्यपेक्षितमिति नाविदितचरं भारती-
येतिहासविविदिषूणाम् । संस्कृतपालिभाषयोरतिसामीप्यादपि यत् परस्सहसेभ्यः
जिज्ञासुभ्यः संस्कृतज्ञेभ्यः पालिग्रन्थराश्यवगाहनं दुष्करमिव प्रतिभाति तत् लिपि-
भेदादेव । एतदर्थमयमस्माकमभिनवः प्रयासः । अत्र नूतना अपि पाठभेदाः निधेया
इत्यासीदस्माकं मनीषा परं कालात्ययभीत्याऽत्र प्रथमभागे धम्मपदादन्यत्र न तत्
कृतमभूत् । अधोऽटिप्पणीषु सन्निवेशिताः पाठभेदाः । प्रायः Pali Text Society
मुद्रितेभ्यो ग्रन्थेभ्य उद्धृताः ।

अर्थसाहाय्यं विना अस्मत्समीहितं हृदि निगूहितमेव स्यात् । तत्र भदन्तेन
उत्तमस्थविरेण साहाय्यं प्रदाय महदुपकृतमिति निवेदयन्ति---

कार्तिकशुक्लैकादश्यां
२४८० बुद्धाब्दे

}

राहुलः सांकृत्यायनः
आनन्दः कौसल्यायनः
जगदीशः काश्यपश्च

सुत्त-सूची

- १—सरणत्तयं
- २—दस सिक्खापदं
- ३—द्वत्तिसाकारं
- ४—कुमारपञ्चं
- ५—मङ्गलसुत्तं
- ६—रतनसुत्तं
- ७—तिरोकुडुसुत्तं
- ८—निधिकण्डसुत्तं
- ९—मेत्तसुत्तं

पिट्ठङ्को

- १
- १
- २
- २
- २
- ४
- ५
- ६
- ८

खुदकपाठो

१—सरणत्तयं

बुद्धं सरणं गच्छामि ।
धम्मं सरणं गच्छामि ।
संघं सरणं गच्छामि ॥
दुतियम्पि बुद्धं सरणं गच्छामि ।
दुतियम्पि धम्मं सरणं गच्छामि ।
दुतियम्पि संघं सरणं गच्छामि ॥
ततियम्पि बुद्धं सरणं गच्छामि ।
ततियम्पि धम्मं सरणं गच्छामि ।
ततियम्पि संघं सरणं गच्छामि ॥

सरणत्तयं

२—दस सिक्खापदं

- १—पाणातिपाता वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- २—अदिन्नादाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- ३—अब्रह्मचरिया वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- ४—मुसावादा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- ५—सुरामेरयमज्जपमादट्टाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- ६—विकालभोजना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- ७—नच्चगीतवादितविसूकदस्सना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
- ८—मालागन्धविलेपनधारणमण्डनविभूसनट्टाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

९—उच्चासयनमहासयना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

१०—जातरूपरजतपटिग्गहणा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

बस सिक्खापदं

३—द्वतिसाकारं

अत्थि इमस्मिं काये केसा लोमा नखा दन्ता तचो, मंसं नहारु अट्ठि
अट्ठिमिञ्जा वक्कं, हृदयं यकनं किलोमकं पिहकं पप्फासं, अन्तं अन्तगुणं उदरियं
करीसं पित्तं सेम्हं पुब्बो लोहितं सेदो मेदो अस्सु वसा खेलो सिंघाणिका लसिका
मुत्तं, मत्थके मत्थलुङ्गंति ।

द्वतिसाकारं

४—कुमारपञ्च

एकनाम	किं ?	सब्बे सत्ता आहारट्ठितिका ।
द्वे नाम	किं ?	द्वे नामञ्च रूपञ्च ।
तीणि नाम	किं ?	तीणि तिस्सो वेदना ।
चत्तारि नाम	किं ?	चत्तारि अरियसच्चानि ।
पञ्च नाम	किं ?	पञ्च उपादानक्खन्धा ।
छ नाम	किं ?	छ अज्झत्तिकानि आयतनानि ।
सत्त नाम	किं ?	सत्त बोज्झङ्गा ।
अट्ठ नाम	किं ?	अरियो अट्ठङ्गिको मग्गो ।
नव नाम	किं ?	नव सत्तावासा ।
दस नाम	किं ?	दस ह'ङ्गोहि समन्नागतो अरहा'ति वुच्चति ।

कुमारपञ्चं

५—मंगल-सुत्तं

एवं मे सुत्तं—एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स
आरामे । अयं खो अञ्जतरा देवता अभिक्कन्ताय रत्तिया अभिक्कन्तवण्णा

केवलकप्पं जेतवनं ओभासेत्त्वा येन भगवा तेनुपसङ्गमि, उपसंकमित्त्वा भगवन्त
अभिवादेत्त्वा एकमन्तं अट्ठासि । एकमन्तं ठिता खो सा देवता भगवन्तं गाथाय
अज्झभासि—

“बहु देवा मनुस्सा च मङ्गलानि अचिन्तयुं ।
आकंखमाना सोत्थानं ब्रूहि मङ्गलमुत्तमं” ॥१॥
असेवना च बालानं पण्डितानञ्च सेवना ।
पूजा च पूजनीयानं एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥२॥
पतिरूपदेसवासो च पुब्बे च कतपुञ्जाता ।
अत्तसम्मापणिधि च, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥३॥
बाहुसच्चञ्च सिप्पञ्च विनयो च सुसिक्खितो ।
सुभासिता च या वाचा, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥४॥
मातापितु-उपट्ठानं एत्तदारस्स सङ्गहो ।
अनाकुला च कम्मन्ता एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥५॥
दानञ्च धम्मचरिया च ज्ञातकानञ्च सङ्गहो ।
अनवज्जानि कम्मनि, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥६॥
आरतिविरती पापा मज्जपाना च सञ्जमो ।
अप्पमादो च धम्मेसु, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥७॥
गारवो च निवातो च सन्तुट्ठी च कतञ्जुता ।
कालेन धम्मसवनं, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥८॥
खन्ती च सोवचस्सता समणानञ्च दस्सनं ।
कालेन धम्मसाकच्छा, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥९॥
तपो च ब्रह्मचरियञ्च अरियसच्चान दस्सनं ।
निब्बानसच्छिकिरिया च, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥१०॥
फुट्ठस्स लोकधम्मेहि चित्तं यस्स न कम्पति ।
असोकं विरजं खेमं, एतम्मङ्गलमुत्तमं ॥११॥
एतादिसानि कत्वान सब्बत्थमपराजिता ।
सब्बत्थ सोत्थिं गच्छन्ति, तं तेसं मङ्गलमुत्तमं ॥१२॥

मङ्गल-सुत्तं निद्धितं

६—रतन-सुतं

यानीध भूतानि समागतानि भूम्यानि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
 सब्बे'व भूता सुमना भवन्तु अथोपि सक्कच्च सुणन्तु भासितं ॥१॥
 तस्मा हि भूता निसामेथ सब्बे मेत्तं करोथ मानुसिया पजाय ।
 दिवा च रत्तो च हरन्ति ये बलिं, तस्मा हि ने रक्खथ अप्पमत्ता ॥२॥
 यंकिञ्चि वित्तं इध वा हरं वा सग्गेसु वा यं रतनं पणीतं ।
 न नो समं अत्थि तथागतेन इदम्पि बुद्धे रतनं पणीतं ।
 एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥३॥
 खयं विरागं अमत्तं पणीतं, यदज्झगा सक्कमुनी समाहितो ।
 न तेन धम्मेन सम'त्थि किञ्चि इदम्पि धम्मे रतनं पणीतं ।
 एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥४॥
 यम्बुद्धसेट्ठो परिवण्णयी सुचिं समाधिमानन्तरिकञ्जमाहु ।
 समाधिना तेन समो न विज्जति इदम्पि धम्मे रतनं पणीतं ।
 एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥५॥
 ये पुग्गला अट्टसत्तम्पसत्था चत्तारि एतानि युगानि होन्ति ।
 ते दक्खिण्येय्या सुगतस्स सावका एतेसु दिन्नानि महप्फलानि ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥६॥
 ये सुप्पयुत्ता मनसा दळ्हेन निक्कामिनो गोतमसासनम्हि ।
 ते पत्तिपत्ता अमत्तं विगय्ह लद्धा मुघा निब्बुत्ति भुञ्जमाना ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥७॥
 यथिन्दखील्लो पठविं सितो सिया चतुब्भि वातेहि असम्पकम्पियो ।
 तथूपमं सप्पुरिसं वदामि यो अरियसच्चानि अवेच्च पस्सति ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥८॥
 ये अरियसच्चानि विभावयन्ति गम्भीरपञ्चोण सुदेसितानि ।
 किञ्चापि ते होन्ति भुसप्पमत्ता न ते भवं अट्टमं आदियन्ति ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥९॥
 सहा वस्स दस्सनसम्पदाय तयस्सु धम्मा जहिता भवन्ति ।
 सक्कायदिट्ठि विचिकिञ्छितञ्च सीलब्बतं वापि यदत्थि किञ्चि ।
 चतूहपायेहि च विप्पमुत्तो छ चाभिठानानि अभब्बो कातुं ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥१०॥

किञ्चापि सो कम्मं करोति पापकं कायेन वाचा उद चेतसा वा ।
 अभब्बो सो तस्स पटिच्छादाय अभब्बता दिट्ठपदस्स वुत्ता ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥११॥
 वनप्पगुम्बे यथा फ़स्सितग्गे गिम्हानमासे पठमस्मिं गिम्हे ।
 तथूपमं धम्मवरं अदेसयि निब्बानगामिं परमं हिताय ।
 इदम्पि बुद्धे रतनं पणीतं एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥१२॥
 वरो वरञ्ज्जू वरदो वराहरो अनुत्तरो धम्मवरं अदेसयि ।
 इदम्पि बुद्धे रतनं पणीतं एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥१३॥
 'खीणं पुराणं नवं नत्थि-सम्भवं'—विरत्तचित्ता आयतिके भवस्मिं ।
 ते खीणबीजा अविरुल्लहिछन्दा निब्बन्ति धीरा यथायम्पदीपो ।
 इदम्पि संघे रतनं पणीतं एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥१४॥
 यानीध भूतानि समागतानि भुम्मानि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
 तथागतं देवमनुस्सपूजितं बुद्धं नमस्साम, सुवत्थि होतु ॥१५॥
 यानीध भूतानि समागतानि भुम्मानि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
 तथागतं देवमनुस्सपूजितं धम्मं नमस्साम सुवत्थि होतु ॥१६॥
 यानीध भूतानि समागतानि भुम्मानि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
 तथागतं देवमनुस्सपूजितं संघं नमस्साम सुवत्थि होतु ॥१७॥

रतन-सुत्तं निवृत्तं

९—तिरोकुड्ड-सुत्तं

तिरोकुड्डेसु तिट्ठन्ति सन्धिसिघाटकेसु च ।
 द्वारबाहासु तिट्ठन्ति आगन्त्वान सकं घरं ॥१॥
 पहूते अन्नपानमिह खज्जभोज्जे उपट्ठिते ।
 न तेसं कोचि सरति सत्तानं कम्मपच्चया ॥२॥
 एवं ददन्ति जातीनं ये होन्ति अनुकम्पका ।
 सुचिं पणीतं कालेन कप्पियं पानभोजनं ॥३॥
 इदं वो जातिनं होतु, सुखिता होन्तु जातयो ।
 ते च तत्थ समागन्त्वा जातिपेता समागता ॥४॥

पहूतं अन्नपानमिह सक्कच्चं अनुमोदरे ।
 “चिरं जीवन्तु नो जाती, येसं हेतु लभामसे ॥५॥
 अम्हाकञ्च कता पूजा दायका च अनिप्फला” ।
 नहि तत्थ कसी अत्थि गोरक्खेत्य न विज्जति ॥६॥
 वाणिज्जा तादिसी नत्थि हिरञ्जेन कयाक्कयं ।
 इतो दिन्नेन यापेन्ति पेटा कालकता तर्हि ॥७॥
 उन्नमे उदकं वुट्ठं यथा निन्नं पवत्तति ।
 एवमेव इतो दिन्नं पेतानं उपकप्पति ॥८॥
 यथा वारिवहा पूरा परिपूरेन्ति सागरं ।
 एवमेव इतो दिन्नं पेतानं उपकप्पति ॥९॥
 “अदासि मे, अकासि मे, जातिमिप्ता सखा च मे” ।
 पेतानं दक्खिणं दज्जा पुब्बेकतमनुस्सरं ॥१०॥
 नहि रुण्णं वा सोको वा या च’ज्जा परिदेवना ।
 न तं पेतानं अत्थाय एवं तिट्ठन्ति जातयो ॥११॥
 अयञ्च खो दक्खिणा दिन्ना संघमिह सुपतिट्ठिता ।
 दीघरत्तं हिताय’स्स ठानसो उपकप्पति ॥१२॥
 सो जातिघम्मो च अयं निदस्सितो, पेतानं पूजा च कता उळारा;
 बलञ्च भिक्खूनं अनुप्पदिन्नं, तुम्हेहि पुज्जं पसुतं अनप्पकं ॥१३॥
 तिरोकुड्ड-सुत्तं निट्ठितं

८—निधिकण्ड-सुत्तं

निधि निघेति पुरिसो गम्भीरे ओदकन्तिके,
 ‘अत्थे किञ्चे समुप्पन्ने अत्थाय मे भविस्सति ॥१॥
 राजतो वा दुरुत्तस्स चोरतो पीळितस्स वा,
 इणस्स वा पमोक्खाय, दुब्भिक्खे आपदासु वा’;
 एतदद्वाय लोकस्मि निधि नाम निघीयते ॥२॥
 ताव सुनिहितो सन्तो गम्भीरे ओदकन्तिके
 न सब्बो सब्बदा एव तस्स तं उपकप्पति ॥३॥

निधी वा ठाना चवति, सञ्जा वास्स विमुय्हति,
 नागा वा अपनामेन्ति यक्खा वा पि हरन्ति नं ॥४॥
 अप्पिया वा' पि दायादा उद्धरन्ति अपस्सतो;
 यदा पुञ्जक्खयो होति, सब्बमेतं विनस्सति ॥५॥
 यस्स दानेन सीलेन संयमेन दमेन च
 निधी सुनिहितो होति इत्थिया पुरिसस्स वा ॥६॥
 चेतियम्हि च संघे वा पुगले अतिथीसु वा
 मातरि पितरि वापि अथो जेट्ठम्हि भातरि ॥७॥
 एसो निधि सुनिहितो अजेय्यो अनुगामिको,
 पहाय गमनीयेसु एतमादाय गच्छति ॥८॥
 असाधारणं अञ्जेसं अचोराहरणो निधि;
 कयिराथ धीरो पुञ्जानि, यो निधि अनुगामिको ॥९॥
 एस देवमनुस्सानं सब्बकामददो निधि,
 यं यदेवाभिपत्थेन्ति, सब्बमेतेन लब्भति ॥१०॥
 सुवण्णता सुस्सरता सुसण्ठानसुरूपता
 आधिपच्च परिवारो, सब्बमेतेन लब्भति ॥११॥
 पदेसरज्जं इस्सरियं चक्कवत्तिमुखं पि यं
 देवरज्जम्पि दिब्बेसु, सब्बमेतेन लब्भति ॥१२॥
 मानुसिका च सम्पत्ति देवलोके च या रति
 या च निब्बानसम्पत्ति, सब्बमेतेन लब्भति ॥१३॥
 भित्तसम्पदमागम्म योनिसो वे पयुञ्जतो
 विज्जा विमुत्ति वसीभावो, सब्बमेतेन लब्भति ॥१४॥
 पटिसम्भिदा विमोक्खा च या च सावकपारमी
 पच्चेकबोधि बुद्धभूमि, सब्बमेतेन लब्भति ॥१५॥
 एवं महत्थिका एसा यदिदं पुञ्जसम्पदा,
 तस्मा धीरा पसंसन्ति पण्डिता कतपुञ्जतं ॥१६॥

निधिकण्ड-सुत्तं निद्धितं

९—मेत्त-सुत्तं

करणीयमत्थकुसलेन यन्तं सन्तं पदं अभिसमेच्च
 सक्को उजू च सुजू च सुवचो चस्स मुदु अनतिमानी ॥१॥
 सन्तुस्सको च सुभरो च अप्पकिच्चो च सल्लहुकवृत्ति
 सन्तिन्द्रियो च निपको च अप्पगब्भो कुलेसु अनन्गिद्धो ॥२॥
 न च खुद्दं समाचरे किञ्चि येन विञ्जू परे उपवदेय्युं
 सुखिनो वा खेमिनो होन्तु सब्बे सत्ता भवन्तु सुखितत्ता ॥३॥
 ये केचि पाणभूत'त्थि तसा वा थावरा वा अनवसेसा
 दीघा वा ये महन्ता वा मज्झिमा रस्सका अणुकथूला ॥४॥
 दिट्ठा वा ये वा' अदिट्ठा ये च दूरे वसन्ति अविदूरे
 भूता वा सम्भवेसी वा; सब्बे सत्ता भवन्तु सुखितत्ता ॥५॥
 न परो परं निकुब्बेथ नातिमञ्जेथ कत्थचिनं कञ्चि,
 व्यारोसना पटिघसञ्जा नाञ्जमञ्जस्स दुक्खमिच्छेय्य ॥६॥
 माता यथा नियं पुत्तं आयुसा एक पुत्तमनुरक्खे,
 एवम्पि सब्बभूतेसु मानसम्भावये अपरिमाणं ॥७॥
 मेत्तञ्च सब्बलोकस्मिं मानसम्भावये अपरिमाणं ।
 उद्धं अधो च तिरियञ्च असम्बाधं अवेरं असपत्तं ॥८॥
 तिट्ठं चरं निसिन्नो वा सयानो वा यावतास्स विगतमिद्धो,
 एतं सति अधिट्ठेय्य; ब्रह्ममेतं विहारं इधामाहु ॥९॥
 दिट्ठिञ्च अनुपगम्म सीलवा दस्सनेन सम्पन्नो
 कामेसु विनेय्य गेधं न हि जातु गब्भसेय्यं पुनरेति ॥१०॥
 मेत्त-सुत्तं निट्ठितं

खुद्दकपाठप्पकरणं निट्ठितं

